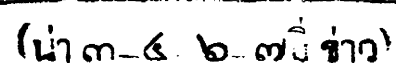

พิมพ์ที่โรงพิมพ์จีนในสยาม ฉารศัพท์ ทำมปากคลองมดุง กรุงเทพมหานคร จังหวัดพระนคร โดยนายเรือชุกแสงดีบุญเรือง ผู้เป็นเจ้าของบรรณการ และผู้จัดการ โดยที่ ๑๑๖

จีน ไนตยามวาทะพิทักษ์

วันพฤหัสบดี ที่ ๑ สิงหาคม พระพุทธเจ้า ทรง ๕๕๖๖

เรื่อง ชาโม่เกี่ยม

(เป็นพงศาวดารจีนครั้งสมัยแผ่นดินฮั่น)

(ต่อจากฉบับที่ ๑๖๖ หน้า ๑๖๖ ถึงหน้า ๑๖๗)

เสียงเจียงได้ฟังคำเหล่านี้แล้วจึงมีความเห็น
เรื่องอย่างนี้ แต่พูดออกมาดังใจต้อง
รับคำ ว่า ภายหลังจากที่หาทางแก้ไขต่อไป
โดยคิดว่าถ้าชาโม่เกี่ยมที่เข้เข้นนั้นขึ้นมาบนนี้แล้ว
จะยอมสละเสียให้เขาและคิดฆ่าเสีย แล้ว
ตัวเองก็จะรอดตาย เพราะเป็นทางเดียวที่
จะรักษา ชื่อเสียงให้บริสุทธิ์ปราศจากมลทิน
ได้ และเมื่อหน้าของชาโม่เกี่ยมซึ่งเป็นถึงผู้
เจ้าราชการแล้วจึงหาหนทางฆ่าตาย
ที่ในโรงหมิงนครโสเกณนี้แล้ว โทษเลยจะไม่
เอาด้วยร้อยความ อย่างน้อยคงจะจากเอาด้วย
อีกด้วยร้อยความเหล่านี้ไปทำโทษให้ได้ คิดแล้ว
จึงเอ็งทำเป็นยิ้มพริบตาให้เขาเห็นว่า ท่าน
ต้องเสียเวลาไปเที่ยวเล่นๆ ให้ข้าพเจ้า จน
ได้ใจจ้องปรามและมีศักดิ์เช่นนี้ ข้าพเจ้ามี
ความชอบคุณยิ่งนัก โทษเลยข้าพเจ้าจะไม่
เอาโทษตาม แต่เอ็งว่าท่านจะพูดให้ข้า
พเจ้าเจ็บช้ำใจเท่านั้น ยายกัวมาได้ฟังดัง
นั้น ก็กล่าวกับนางฟงเจียงเจียงว่ามีความ
เห็นด้วยอย่างนั้น จึงพูดว่าเอ็งอย่ากลัวว่า
เราพูดเสียเลยเถิดแล้ว ก็ขอให้ท่านอย่า
กลัวจนไปทุกหนเกิด ท่านอยู่สูงที่เราจะ
ไปจับเอ็งมา แล้วเอ็งจะยอมสละให้เสียเลยเถิด
นั้น พงเจียงได้ให้คนไปจับเอ็งมาให้นางฟง
เจียงเจียงอย่างเต็มใจ แล้วคนใช้ก็เอ็ง
เอ็งให้ดื่มสุรา นางฟงเจียงเจียงจึงคิดว่า
ในภายหน้าเป็นอันตายแล้วคิดแล้วจึงมี
ได้ชีวิตรับจากสุรามาดื่มแต่โดยดี ครั้น
ได้เวลาเกือบยามหนึ่ง ยายกัวมาจึง
มาบอก ว่า เชียงกงจื่อ กัวมาเค็มที่
เสียงเจียงเจียง จง แลปฏิบัตินี้ให้ ดี ดี เด็ก พุด
แล้วก็เดินลงไปยังข้างล่าง นางฟงเจียงเจียงได้
ฟังดังนั้น ก็นั่งหน้าคอกพุด มีมืออยู่คนเดียว
ฝ่ายพุดอย่างมาทั้งสามคน ครั้นจัดการมอม
สุราเชียงเจียงเจียงมอมแล้วแล้วให้พุดเหล่า
คนใช้ไปจับข้างบน เอาตัววางลงบนเตียง
นอนของฟงเจียงเจียง ส่วนนางกัวมานั้นก็
มาสั่งเสียงเจียงเจียงแล้วก็พาพุดเหล่านั้น
กลับลงไปหมด อนิจจาฟงเจียงเจียงหญิง
บริสุทธิ์ผู้ระทมทุกข์ ครั้นคนลงไปแล้ว
นางก็คิดว่าหาหนทางหนีตัวไปข้างบน เห็น
คนฆ่าตัวแล้วคิดว่าคนสามคน ทั้งอายุอาณัติก็ยัง
อยู่ในเกณฑ์ปลอดภัย หน้าตาหมดจดก็คิด
ปลงกรรมดังเวทอยู่ในใจว่า เราทำเช่นนั้น
จะได้เคยมีชีวิตวิเศษมาลงนามลงนัยก็หาไม่
ตัวท่านซิมีตาเป็นถึงขุนนางผู้ใหญ่เหตุใดจึงไม่
คิดหนีไปข้างบน หรือ หรือ คบคำ สามีมา แต่
เพื่อนฝูงที่ดี ไม่น่าจะมาเที่ยวนอนในโรง
หมิงนครโสเกณเช่นนี้ ข้างไม่รักศักดิ์สงวน
พระให้ สัมกับเป็นลูกหลานลูกหลาน บัดนี้
เราจะยอมชีวิตของท่าน เป็นหนทางแก้แค้น

และนำความบริสุทธิ์ขึ้นปราศจากมลทิน
ของชื่อเสียงเรา คิดแล้วก็จัดแจงมีประทุ
ลงกลอน กระมอมมให้เรียบร้อยแต่เสื้อผ้า
อันรุ่มร่ามนั้นก็กระหวัดขึ้นไป ผูกไว้ให้กระมอม
แน่นแน่น คอยจนได้เวลาสองยามลงไปแล้ว
ได้ขึ้นเสียงจกกระมอมเรารับอย่างเอื่อยเอิน
อยู่ ภายนอก ชวนให้นางระฤกถึงนิมิตมารดา
ผู้บังเกิดเกล้าและขุนพุด ผู้ที่จะเป็นสามี ว่า
บัดนี้จะกระทำการตามอย่างใดก็มิรู้ ยิ่ง
คิดก็ยิ่งแค้นวันหน้าตาให้ดู พุดลง มา มี รั
ลึกตัว ครั้นคอยคลายความโศกแล้ว นาง
จึงค่อย ๆ เอื้อมมือ หยิบมิดเล่มเล็กเล่มหนึ่ง ซึ่ง
นางสาวใช้นำมาเย็บมิดกระมอมไว้ กุมมิด
เล่มนั้นเดินไปข้าง เชียงเจียงเจียง จะ ขนจะ แทะ ตรง
ทรวงอก ก็ให้เกิดอุทก ไม่มีมืออ่อนท้าวถึง
ไปได้ ครั้นแล้วนางก็กุมมิดเล่มเล็กเล่มหนึ่ง
ซึ่งแต่ก่อนมิดทำลงไปดังกระดิ่งเดียว ภายหลัง
นางพยายามขมอดกัดฟันเดินเข้าไปใกล้ เอื้อมมิด
นั้นจะแทงลงไปโดยเต็มกำลัง เศษบุญที่
เชียงเจียงเจียงเป็นดาวโทะบั้นชดวาทหนึ่งจึงถึงมา
เกิด ที่ที่มา โรงหมิงนครโสเกณนี้ครั้งนี้หา
ได้เกิดขึ้นโดยน้ำใจจริงใจไม่ อึ้งมิดาของ
เชียงเจียงเจียง ก็เป็น ขนนางที่ ตั้ง อยู่ ใน ความ
สุจริตธรรมไม่ควรจะถึงที่ตายโดยใช่เหตุ จึง
ขณะที่นางฟงเจียงเจียงกำลัง จะลง มิดนั้น บัง
เอิญให้ธิดาคน ไม่ถึงเพชฌาพิสัยก็ถึงอยู่ในที่
ต่าง ๆ ได้ ใช้ยาพิษวิธอันวิเศษ อาณาให้
เชียงเจียงเจียงรู้สึกเหมือนหนึ่งว่ามีใครมาจับปลอก
ให้คืนใจเอ็งลูกหนึ่ง พุดเห็นฟงเจียงเจียง
หุ้ หุ้ หุ้ จะแทง กับ มิดนั้น กระเด็นตก ยัง พน
ครั้นพุดเห็นเป็นหญิงสาวก็มีความปลาด
ใจ รับลูกขึ้นกระทำการตามแล้วพุดว่า ข้าพเจ้า
เสียสละเข้าไปไม่ได้ ดี ดี สมบัติ มิทราบ
ว่าเหตุใดจึงได้บังอาจลง เกิน เข้ามาใน ห้อง
ของโกเหนียวได้ ขอจงได้ให้อภัยแก่ข้าพเจ้าผู้
มิรู้ลึกสำนึกคนด้วยเถิด ส่วนนางฟงเจียงเจียง
เอ็งนั้น ความตกใจก็มิได้ขยหายออกไป กว่าจะ
เอ็ง พุดพุดว่าข้าพเจ้าเป็นคนเคราะห์ร้าย
ต้องถูกเขียนลงในห้องแห่งความทุกข์และ
ความลามกแล้วก็จะเดือดร้อน ขอท่านจง
จงได้ เอ็งช่วยเหลือข้าพเจ้าด้วย เชียงเจียง
จึงพยายามนึกถึงเหตุการณ์ ที่แล้วไป จึงลง
ขันพุดว่า ข้าพเจ้ารู้สึกเมื่อตอนหัวค่ำ
เอ็งยังรับประทาน อาหาร และเสวยสุราอยู่
กับชายสองคน ๆ หนึ่งชื่อ เอ็งชื่อหนึ่ง คนหนึ่งชื่อ
เอ็งชื่อ และที่ ๆ รับประทานนั้นก็อยู่ในบ้าน
ของพี่สาวเอ็งชื่อหนึ่ง เหตุใดนางข้าพเจ้าจึงไป
เข้ามาอยู่ ณ ที่นี้ ข้าพเจ้าเองมิดแปดด้าน
เหมือนกัน ท่านจงอธิบายให้ทราบด้วยดี มิ
ฉะนั้นจะเกิดเหตุใหญ่ นางฟงเจียงเจียง
ได้ ฟังดังนั้นก็ลุกขึ้นเชิญให้เชียงเจียงเจียงลงแล้ว
พุดว่า เชิญท่านจงลงก่อนข้าพเจ้าจะเล่า
ความให้ฟังทุกประการ ขณะนั้นเชียงเจียง
ยังมีพันพิจารณาว่า ขอล นาง ฟง เจียง เจียง
ถ้วนัน ครั้นได้ฟังคำพุดนั้นก็พุดย้อน โยน
เข้าก็มีความพิศวง จึงอาทรยั้งแต่เงย

ลัก ลัก ลัก ดูหน้า คา รองนาง ฟงเจียงเจียง เห็น
หมอกคงความยิ่งนัก ทั้งภริยารายาคก็เพ
ผู้ คมึ่กระดุกกิดกับหญิงสามคน ทั้งหลายที่หา
ในทางมาเรอกาม จึงค่อย ๆ นั่งลง นาง
ฟงเจียงเจียงจึงเริ่มถามเชียงเจียงว่าผู้ใดเป็นผู้
ที่ดวงคงใจมาณะที่นี้ เชียงเจียงก็เล่าความ
ให้ฟัง ดังที่ได้พบกับชายสองคนใน วันขาย
ของโบราณให้นางฟงเจียงเจียงฟัง ทุกประการ
นางฟงเจียงเจียงได้ ฟังดังนั้นก็กระหน่ำว่าเพนกล
อุบายของยายกัวมากับคนทั้งสอง จึงว่าที่
ท่านเข้าใจว่าบ้านนี้เป็นบ้านของคนดีนั้นผิดอย่าง
นัก เพราะ แท้จริงสถานที่นี้เรียกว่า ลัก
ขุนทั้ง โรง หมิงนครโสเกณ อึ้งมิดชื่อเสียงที่
ในเมืองเอ็งเจียว ในโรงนั้นชายคนหนึ่งชื่อ
มิดชื่อชื่อนั้น และชายคนหนึ่งชื่อชื่อนั้น
ดองข้าพเจ้ามาขายไว้ในที่นี้ เชียงเจียงได้
ฟังดังนั้นก็มีความโกรธ จึงว่าอย่าคิดดี
ทั้งนี้ถ้าไม่ทำโทษให้เช็ดความบ้างแล้ว ต่อ
ไปภายหน้าก็จะมีคนมาจับหนกมิดขึ้น และ
มีหน้าพุดมิดมิดมาจ้องเราทำเป็นที่เป็น
หนึ่งราวกับคนที่เคยชอบพอกันมานานแล้ว อ้าย
พุดนั้นอุปเท่ห์ที่หมอกหลังข้าง พงเจียงเจียง
ตัวให้ขุนนางทำโทษเสียให้จงได้ แล้วจึง
ถามนางฟงเจียงเจียงว่า ก็มิดชื่อเสียงมี
ความอาฆาตโกรธเคืองกับมิดชื่อเสียงว่า ขน
ที่จะทำแก่เรา โน่นจึงจะมาแก้แค้นแก่เรา
เล่า นางฟงเจียงเจียงได้ ฟัง ดังนั้น ก็ร้องให้
อึ้งอึ้งขึ้นตอบว่า ความจริงข้าพเจ้าหาได้
มุ่งหมายที่จะทำอันตรายชีวิตท่านไม่ คือ
เมื่อ ข้าพเจ้า ทราบ ว่า ท่าน เชียงกงจื่อ เป็น
หลานชายของท่านโทะบั้น สุราราชการเมือง
นั้นแล้ว จึงคิดจะยอมท่านเป็นทางเพื่อจะให้
ท่านนำท่านช่วยเหลือข้าพเจ้าแก้แค้นแก่คนเหล่า
ร้ายนั้นเท่านั้น ถึงแม้ ว่าชีวิตข้าพเจ้าจะแตก
ดับ ข้าพเจ้าก็มิได้มีความเสียใจ และท
ต้องทำเช่นนั้นก็เนื่องจากรักษาความบริสุทธิ์ชีวิต
ชื่อเสียงของบิดามารดาข้าพเจ้าไว้ด้วย เชียง
เจียงเจียงถามว่าถ้าเช่นนั้น บิดามารดาของ
เสียงเจียงเจียงมีชื่อและแซ่ประการใด เวลาน
อยู่ที่ไหน และเหตุใดจึงได้ถูกพุดเหล่าร้าย
ลงมาขายไว้ในที่นี้ จงแจ้งให้ทราบ
แต่ความจริง เพื่อจะได้หาหนทางช่วยเหลือ
เสียงเจียงเจียงออกไปเสียจากขุมมรดก นางฟงเจ
อึ้งอึ้งขึ้นตอบว่า ข้าพเจ้าเป็น
ลูกคนเมืองโคซงอึ้ง บิดาข้าพเจ้าชื่อเต็กเคยได้
รับยศเป็นไท่เชียงชิวเจียงเจียง เพราะมีความ
กล้าหาญตายอย่างหนึ่ง ซึ่ง จะเกิดขึ้นแก่ครอบครัว
ครั้น จึงพาข้าพเจ้าพร้อมกับมารดาจะหนีไป
อาศัยอยู่เสียงเจียงเจียงเมืองโคซงอึ้ง ซึ่งมีอ้าวอยู่ที่
นั้นคนหนึ่งชื่อชื่อนั้น ครั้นมาถึงกลางทางก็
โดนชาย แซ่ม้าสองคนพุดถูก มิดดอง ข้าพเจ้า
มาขายไว้ในที่นี้ ข้าพเจ้าจึงพุดกับครอบครัว
ครั้น เมื่อมาถึงที่นี้แล้วยายกัวมาก็ได้จับข้าพเจ้า
ข้าพเจ้าหาเงิน แต่ข้าพเจ้ามิยอมทำตาม
ความบริสุทธิ์ จึงได้ถูกเขียนและทรมานต่างๆ
จนร่างกายไม่มีชิ้นดี มาวันนี้ทราบว่าคุณจะมา

เที่ยวขณะที่นี้จึงคิดจะฆ่าให้ท่านตายเสียก่อนแล้ว
ตัวเองก็จะรอดตาย ตาม ให้มัน ดันเวรอัน
กรรมกันเสียที คนทั้งปวงจะได้เห็นว่าข้าพเจ้า
ฟงเจียงเจียงผู้ถูก เข้ามาอยู่ใน ขุนมรดกโดย
กรรมบันดาล ได้ชำระล้างมลทินแห่งความชั่ว
เป็นดี แล้วพุดแล้ว และจะได้ แก่ แก่ ขยาย
พุดนั้นในทางอ้อม อนึ่งการที่ข้าพเจ้ากระทำ
ดองเกนแก่ท่านทั้งนี้เป็นผิดอย่างใหญ่หลวง ขอ
ท่านจงได้กระดากโทษอันนี้ให้ ข้าพเจ้าและ
ปลดปล่อยให้ข้าพเจ้าพ้นมือจากพุดเหล่าร้ายนี้ไป
ด้วย จะมี ความ ชอบใจท่านเป็นอัน เหลือ
เชียงเจียงได้ ฟังดังนั้น ก็นึกถึงความที่
เกิดขึ้นในสวนดอกไม้เจียงเจียง ที่เช็ดความเคย
เล่าให้ฟัง ก็ลุกขึ้นแล้วพุดว่าข้าพเจ้านั้นเสีย
เสียงเจียงเจียง ซึ่งจะเป็นภรรยาของน้อง ขุนพุดใน
ภายหน้าชื่อนางฟงเจียงเจียงใช้หรือ นางฟง
เจียงเจียงได้ ฟังเชียงเจียง พุดว่า ถูก ต้อง คล้อง
ห่อความนัยก็มีความตกใจ จึงถามว่าเหตุ
ใดท่านจึงคิดจะกระทำการรักรักตัวขุนพุด และ ข้า
พเจ้าได้ เชียงเจียงได้ ฟัง ดังนั้น ก็แน่นใจ
และคิดว่าหญิงนี้เป็นฟงเจียงเจียงนั้นอันมีความดี
ใจจนลืมโกรธอ้ายพุดพุดพุด จึงตอบว่า
เราเที่ยวตามหาหนทางโทะบั้นทุกหนทุกแห่ง
จะได้พบพุดนี้หาไม่ มีนัยเจียงเจียงจะมา
เจียงเจียงนี้ และก็นับว่าเป็นบุญวาสนาของ
น้องเราทั้งสองยิ่งนัก พุดแล้วก็เล่าความ
ที่ได้อ่านจากพงศาวดารจีน ฟงเจียงเจียง
และคนทั้งหลายที่เมืองหางโจว กับเรื่องที่เป็น
อนไปทำการช่วยเหลือขุนพุดในที่สุดจริง ให้
นางฟงเจียงเจียงฟังดังแต่ต้นจนปลายทุกประการ
และว่านางฟงเจียงเจียงได้ ฟังดังนั้นสองคน คือ
เป่ากิงจิวสุมไป ช่วยเหลือ ฟงเจียงเจียง เป็น อ้าว
และให้เบือนกับจิวสุมไป ช่วยเหลือขุนพุดใน
ที่สุดจริง และให้พาไปประชุมพร้อมกันณ
เขาเต็กชิว พงเจียงเจียงไปแจ้งให้ท่านนำทั้ง
สองทราบ เพื่อจะได้ รับน้องไปรับน้องด้วย
และทำการปราบปรามพุดเหล่าร้ายตามกระ
มิดเมือง นางฟงเจียงเจียงได้ ฟังดังนั้นก็มีความ
ยินดี เป่รียบว่าได้ เห็นภักดีแล้วและญาติ
ที่รัก ก็ เริ่ม เล่า ความ ความ ที่ ได้ ทน ทุก
ทรมานมาให้เชียงเจียงเจียงฟังทุกประการ เชียง
เจียงเจียงก็จัดแจงพร้อมเสื่อออก ทั้งสองคน
นั่งตากแดดอยู่จนสว่าง เชียงเจียงเจียงว่าเมื่อ
เวลาที่จะกลับไปแล้วก็ต้องทำที่เหมือนหนึ่งมี
ความอาฆาตใครในใจดี อย่าได้กระทำ
คำนับเป็นอนาถ ด้วยจะเป็นเหตุให้พุดเหล่า
นั้น ความดังเสียงกันแห่งแค้นใจ นางฟงเจ
เจียงเจียงได้ ฟังดังนั้นรับคำ แล้วจัดแจงตั้งตัว
หัวหัวมิดหน้า ความงามแก่กันเห็นดีกลับ
เข้าสู่ร่างของนางบริบูรณ์ เพราะในคืนนั้น
นางก็เอาความมิดไว้ ในมือแล้ว ลึกคร
หนึ่งยายกัวมาก็พาเหล่าหญิงสาวใช้ มา เคาะ
ประตูเรียก เชียงเจียงเจียงขึ้นไปมีประตูรับ
ยายกัวมาพิเคราะห์ดูหน้าตาของ นางฟงเจียง
เจียงเป็นนัยนวด และยังแต่งเนื้อแต่งตัวยิ่ง
(ยังมีต่อ)

(มิตอนำ๒)

โทรศัทพ์ ๓ สาย หมายเลข ๑๕๘, ๑๗๔, ๓๔๓

เท่าที่เห็นมาแล้วเป็นตอติกว่า

ถ้าหากเหลือเชื่อเรื่องทดลอง ยา พระยา กำ ลัง มีมหาสมบัติท่าน
ก็ใช้แล้วจนกว่าจะจริง บาง ท่าน ก็ส่ง จดหมาย มาชมเชย บาง ท่าน
ก็ชม ด้วยตนเอง เมื่อ เก็บรักษา ของ ยา ปรากฏ ขึ้น เช่นนี้ จึง ได้นำ สรรพ
คุณ มาแสดง ในที่นี้ คือ :- เก็บรักษา ทุก จำพวก ๑ เก็บรักษา วัตถุ พิการ
หยุด อยู่ ไฟ ไม่ได้ แก่ เหม็น ซ้ำ เก็บรักษา ขบ วัตถุ ยอก ผอม แห่ง เรือง น้อย เก็บ
รักษา พิการ ๑ รักษา รักษา ซึ่ง ที่ เหนือ มา จาก กระเพาะ มี สัตว์ พิการ เมื่อ
ท่าน ได้ รับทาน ยา นี้ อาหาร การ นอน ก็ปกติ ทั้ง นี้ก็ ได้ เลือด อม เติบ สดวก
ผิวพรรณ ก็งดงาม โรค ทั้ง หลาย ก็จะไม่ รบกวน ราคา ของ ๒ บาท มี
จำหน่ายทั่วไป ถ้า ต้องการ มาก ๆ เชิญ ไป ตก ลง ที่
ห้างรวมโอสถ ประ ภูตาม ยศต

กรุงเทพฯ

ธาตุนิเกอล และ ทองแดงแผ่น

ธาตุนิเกอลสำหรับทำรูปพรรณและทองแดงแผ่น มีขนาดหน้ากว้าง
แต่ ๑ กระ เบี่ยง ๘ (คือ ๑ นิ้วแบ่ง เป็น ๘ ส่วน เสา ๑ ส่วน) และ
หนา กว้าง น้อย บาง กว้าง น้อย เล็กน้อย ก็มี หลาย ขนาด ด้วย กัน
ถ้า ต้องการ เชิญ มาชม ที่ ห้าง ประดิษฐ์ สุนดา
โหหวิ โหหวิ โหหวิ

ท่าน ผู้มีชื่อเสียงควร ดูประกาศนี้

ทอง กิมทอง โรง เลี้ยง จักร ค่ายต บาง ชื่อ กรุงเทพฯ มี คิว ไม่ ค้าง ๆ
จำหน่าย คือ คิว ไม่ เกือบ ร้อน โรง ทุก อย่าง น่า ค้าง ขาย พร้อมทั้ง ไม่ สึก และ ไม่
ตะแบก ท่าน จะ เลี้ยง ซื้อ ได้ ความ ชอบใจ ใน ที่นี้ หรือ ท่าน จะ ส่ง เป็น พิเศษ ก็
ได้ ส่ง ร้าง ตาม ประสงค์ ทุก ประการ ขอ เชิญ ท่าน พุด ไป ตก ลง กับ ผู้ จัดการ ที่
ค่ายต บาง ชื่อ โครก พ. ๑๑๑ หรือ มา ที่ ห้าง ตำรา ถนน เจริญกรุง โดย ตนเอง
หรือ โดย โครก พ. หมาย เลข ๔๔ ก็ ได้ ส่ง คิว ความ ประสงค์ ทุก ประการ
ทอง กิมทอง ห้าง ตำรา เป็น เจ้า ของ

กาพย์ยานี

ผู้ใด คน มี คู่
ย่อม รัก, คม แก้ว เป็น
เช่น นี : บารมี ผู้
หา เรือง, เรือง ทุก ชน
เจ้า ไร, กษัตริย์ มง
ทุก ผู้, ย่อม รัก
จึง พลัน, จะ เริ่ม มวย
หา ยา, กำ เลิศ พัน
จีน ปลอญ, ควบ มวย หมก
ทุก หาย ก็ หาย ไป
ใช้ วัตถุ มนตร์
จับ ดัน, ใจ หวน พลอย
เริ่ม แรก, ที่ ธร ทา
กิน ได้ ทั้ง หู หาย
กิน ยาน พันธ์ เดรั
ห ยได้, ไม่ รัก ร้อง
คน ะ วิท, ยาคำ สด
คร พันธ์, ประ จั ษ

มา ต้อง ทุกข์, ได้ รัก เรือง
อย่าง สด หัก, ขัด เหน ผด
ครอง คู่ อยู่, จง ย่า รน
ให้ มา ชอง, พอง รน คิว
ซึ่ง เป็น ของ, ตัว หอม มง
ไม่ ยอ ก ให้, มา ได้ คน
ควร จะ ชวย, กัน ขววย ขอน
มา บำ บิด, บิด โกรท
โดย ไม่ รัก, ซา พัน ไค
อย่าง พะ ดัง, กำ ลัง ถอย
และ ปลอด หัว, เมธ คิว ออม
อีก ไหว น้อย, ใช้ ทั้ง หลาย
ยา มี คำ คำ, บรรยาย
ห้าง เพญ ภาคน เจ้า ของ
ไม่ ก่ เมธ, ถัด มง
เป็น ยา เลิศ, เวระ เดรั ษ
ได้ แยก ซา, ตก ลง ดุ
ว่า ยา ดี, มี คุณ เอย

เงินในสยามวารศัพท์

วันพฤหัสบดีที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๖๖
รวม ๑๑ คำ เดือน ๖ มีคุณเมื่อนำมาใช้

คัมภีร์

(ต่อ จาก หน้า ๔)

ดังใจกล่าวหาต้องฟังว่าเป็นเงินต้นนายไป
และจำเลยจะ ต้อง รับผิด ชอบ ใช้ ตาม จำ
นวน ที่ ปรากฏ ใน คำ ให้ การ ร้อง จำเลย

ตาม พัง เพิน เดิม โจท ขอ เรียก ส่วน
แบ่ง เงิน ค่าเช่า ที่ดิน และ เรือน โรง ซึ่ง ว่า
จำเลย ได้ เก็บ รวบรวม เอา ไว้ คำ พยาน
โจท มี ว่า เวลา นี้ มี คน เข้า อยู่ หลาย ราย ๆ
๓๐ บาทบ้าง ๔๐ บาทบ้าง และ จำเลย เป็น
ผู้ เก็บ ค่าเช่า นี้ ฝ่าย จำเลย เรียก ความ
ว่า คน เข้า อยู่ อยู่ ที่นี้ ส่วน ที่ ได้ ค่าเช่า
นั้น คือ เดือนละ ๔๐ บาท ๓ หลัง เดือนละ ๓๐
บาท ๓ หลัง กับ เดือน ละ ๒๐ บาท ๓ หลัง และ
ห้อง แยก อีก เดือน ละ ๓๐ บาท (คิด รวม
เป็น เดือน ละ ๒๐๐ บาท) แต่ ได้ หัก ใช้ ค่า
ซ่อมแซม ไป แล้ว ประมาณ ๒๐๐ บาท และ
ต้อง เสีย ค่าเช่า โรง ร้าง ไป ๔๐ บาท ส่วน
ค่าเช่า นานนี้ เคย เก็บ ได้ บัด ๓๐๐ บาท ใน
เรื่อง ค่าเช่า นี้ จึง ต้อง พัง เอา ตาม คำ ของ
จำเลย เพราะ พยาน ฝ่าย โจท ไม่ มี หลักฐาน
พยาน มา ยืนยัน ว่า จำเลย เก็บ ได้ มาก กว่า
นี้ ดังนั้น เมื่อ ศาล ได้ รับ พยาน ฝ่าย โจท
แล้ว ทั้ง ๒ ฝ่าย จำเลย ได้ ยื่น คำ ร้อง ขอ
สั่ง ให้ สั่ง ชำ ๒๐๐ บาท ว่า เป็น หลักฐาน
ที่ จำเลย เรียก ค่า ซ่อมแซม เรือน โรง เป็น จำ
นวน เงิน ๔๐๐ บาท แต่ หลักฐาน ที่ ว่า มา นี้
ไม่ มี คำ พยาน ประกอบ จะ เชื่อ พัง หา ได้ ไม่
จำนวน ค่า ซ่อมแซม จึง คิด หัก ได้ เพียง ๒๐๐
บาท ตาม คำ เรียก ความ ของ จำเลย ที่ กล่าว
แล้วข้าง ต้น

บัดนี้ จะ ได้ วินิจฉัย ถึง ข้อ ที่ จำเลย ให้
การ พิพากษา ไป ตาม ที่ จำเลย กล่าว ว่า
โจท ไม่ ได้ รักษา พยาน นาย ไป ผู้ คำนวณ
เวลานี้ ยก ข้าง ไม่ ได้ เสีย แล้ว เพราะ
พระราช บัญญัติ ที่ ๕๕ ให้ เพิน เดิม ถัด ๓๓
ฎา ให้ ยกเลิก ความ ใน ข้อ ไม่ ให้ พัง คอ ไป
อีก ข้อ ที่ จำเลย ว่า นาย ไป ไม่ นับ โจท
เป็น ญาติ นั้น พยาน โจท เรียก ความ ว่า โจท
ได้ ไป มา หา นาย ไป บ่อย ๆ และ นาย
ไป ได้ พัก อาศัย อยู่ ใน เวลา ที่ พยาน
พยาน ฝ่าย จำเลย ว่า นาย ไป มีความ เกียติ
จึง ไม่ ถูก กับ โจท แต่ ก็ ไม่ ได้ ความ
จนถึง กับ ว่า นาย ไป ได้ คิด ว่า ไม่ นับ โจท
เป็น ญาติ ก็ ด้วย ตัว จำเลย เอง ก็ เรียก ความ
ว่า โจท ได้ ไป มา ที่ บ้าน นาย ไป และ จำเลย ได้
รับ ร้อง โจท เป็น อันดี เวลา นาย ไป คาย
แล้ว จำเลย ยัง ให้ ไป บอก โจท ๆ ที่ มา
บ้าน จำเลย เมื่อ ได้ ความ ดัง นั้น เห็น ว่า
พยาน ไม่ เพียง พอ ที่จะ สนับสนุน ใน ข้อ พิ
พจน์ นี้ ได้ จึง ต้อง เป็น อันถูก ไป ยัง
อีก ข้อ ที่ จำเลย กล่าว ว่า นาย ไป ได้

พิพากษา ว่า นาย ไป ได้ พัก อาศัย
นั้น จำเลย นำ ว่า นาย ไป ได้ พัก อา
หรือ ซึ่ง ความ นี้ จำเลย ได้ ร้อง
เรียน ต่อ กรม ก่อสร้าง ให้ จัดการ เอา เงิน
ของ นาย ไป เจ้า วัด กรม ก่อสร้าง ได้ ร้อง
ให้ กรม อัยการ จัดการ คอ ไป แต่ กรม
อัยการ คอ ว่า จะ เรียก ร้อง เอา หา ได้ ไม่
เพราะ ไม่ ปรากฏ ว่า นาย ไป ได้ ทำ พิษ ภัย
ก็ เมื่อ นาย ไป ยัง ไม่ ได้ ส่ง ทรัพย์สิน ไป
วัด และ ไม่ ได้ ทำ พิษ ภัย ไว้ เช่น นี้ แล้ว
ทรัพย์สิน ของ นาย ไป ผู้ คำนวณ เป็น มรฎา
ได้ แก่ บุคคล ซึ่ง จะ กล่าว คอ ไป ข้าง ข้าง นี้
ข้อ พิพากษา จำเลย เป็น อัน พัง ไม่ ขึ้น ทั้ง
สิ้น

คดี ได้ ความ ว่า นาย ไป ผู้ คำนวณ ไม่ มี
บุคร์ และ ไม่ ปรากฏ ว่า มี บุคร์ มารดา
คนใด ยังมี ชีวิต อยู่ คง มี แต่ ญาติ ความ
ที่ โจท จำเลย รับ ร้อง กัน ซึ่ง แจ้ง อยู่ ใน มา
ฎี การ พิพากษา ข้าง ข้าง นี้ ว่า นาย ไป มี
น้อง ร่วม มารดา บิด ๔ คน คือ นาง ชวน
ผู้ ร้อง นาย กวย โจท ๓ นาย นม และ นาย
เดระ นม กับ นาย เดระ นั้น ถึง แก่ กรม
เถียง แล้ว นาย นม มี บุคร์ อยู่ ๒ คน คือ
นาย กวย โจท ๒ และ นาง กวย โจท ส่วน
นาย เดระ ไม่ มี บุคร์ เลย ทรัพย์สิน มา รฎา ของ นาย
ไป ก็ คือ ได้ แก่ จำเลย ซึ่ง แบ่ง ทรัพย์สิน
ส่วน หนึ่ง และได้ แก่ ญาติ บุคร์ กล่าว ว่า
มา แล้ว เหลือ ส่วน หนึ่ง

จึง พิพากษา ว่า ๑ ให้ เจ้า ทรัพย์สิน ตาม
มา รฎี หมาย เลข ๓ ข้าง ข้าง ออก ป ร มฎ
หรือ ราย ทอด คลาด ได้ เงิน เท่า ที่ หัก
ให้ จำเลย ไป ใช้ ใน ค่า มา รฎี หมาย เลข ข้าง
คำ ให้ การ รับ จำนวน ๓๔๘๘ บาท ๒๔๘๘ บาท
เหลือ เท่า ที่ หัก ใช้ ราคา เงิน เดิม ของ ทั้ง
สอง ฝ่าย ที่ ราคา คือ นาย ไป ๑๘๐ บาท เป็น
ค่า ฤกษ์ ฤกษ์ และ แหวน ของ จำเลย ๓๔๘๘
บาท เป็น ค่า ที่ดิน กับ ข้าง ข้าง เหลือ จาก
นี้ เจ้า โจท เป็น ส่วน ร้าง ให้ แบ่ง ออก เป็น ๓ ส่วน
ได้ แก่ จำเลย ๑ ส่วน ของ นาย ไป ๒ ส่วน
ตาม ถัด ๓๓ บัญญัติ ที่ ๕๕

๒ ให้ จำเลย ส่ง เงิน ค่าเช่า นับ ตั้งแต่ วัน
ที่ นาย ไป ถึง แก่ กรม จน กว่า คดี ถึง ที่ สุด
คือ ค่าเช่า เรือน โรง เดือน ละ ๒๐ บาท กับ ค่า
เช่า นา อีก เดือน ละ ๓๐ บาท แต่ หัก เป็น ค่า ซ่อม
แซม และ ค่า ก ษี โรง ร้าง ให้ จำเลย ตาม ที่
จำเลย ได้ เรียก ไป แล้ว เป็น จำนวน เงิน ๔๔๐
บาท หรือ ที่ จำเลย จะ ได้ เรียก คอ ไป อีก เมื่อ
ขึ้น มา รฎี โดย ถูก ต้อง กับ ความ จริง มา รฎ
ให้ หัก เมื่อ เหลือ เท่า ที่ ให้ เอา ไป รวม
กับ เงิน ที่ ราย ทรัพย์สิน ได้ แต่ แบ่ง ไป ตาม
เกณฑ์ ที่ กล่าว ใน ข้อ ๑ ข้าง ต้น

๓ จำนวน เงิน ที่ เป็น มรฎา ของ นาย ไป
หัก ให้ จำเลย เป็น ค่า ค่า ศ ๔๐๐๐ บาท ซึ่ง
เห็น ว่า เป็น จำนวน ไม่ เกิน สมควร แห่ง ฎา
มา รฎี ทรัพย์สิน คน นี้ เหลือ จาก
แล้ว จึง ให้ แบ่ง ออก เป็น ๒ ส่วน ๆ หนึ่ง เป็น

ภาค ภรรยา ได้ แก่ จำเลย อีก ส่วน หนึ่ง
ตก เป็น ภาค ญาติ

๔ ให้ จำเลย ส่ง นาฬิกา ปาร์ก ซึ่ง เป็น
เงิน เดิม ของ นาย ไป มา ราย ทอด คลาด ได้
เงิน เท่า ที่ ให้ รวม เข้า กับ เงิน เงิน เดิม ๓๐๐
บาท ซึ่ง เป็น ค่า ฤกษ์ ฤกษ์ กับ แหวน ที่
กล่าว ใน ข้อ หนึ่ง ข้าง ต้น นั้น เงิน เงิน เดิม
นี้ ได้ แก่ ญาติ ความ ถัด ๓๓ มรฎา บท ที่ ๒๐
จึง ให้ เอา ไป รวม กับ เงิน มรฎา ภาค ญาติ ที่
กล่าว แล้ว ใน ข้อ ๑

๕ จำนวน เงิน มรฎา ภาค ญาติ นี้ ให้
แบ่ง ออก เป็น ๓ ส่วน ได้ แก่ นาย กวย นม
นาย กวย โจท ๓ หนึ่ง ส่วน ได้ แก่ นาง ชวน
จึง ส่วน ผู้ ร้อง หนึ่ง ส่วน ได้ แก่ นาง ของ
อยู่ ฉายา กวย โจท ๒ กับ นาง ของ กวย
หนึ่ง ส่วน

๖ คำ ขอร้อง เหนือ ที่ โจท จำเลย และ
ผู้ ร้อง ต้อง เสีย ไป ใน คดี นี้ กับ ค่า ทนาย
ความ ข้าง โจท จำเลย ฝ่าย ละ ๕๐๐ บาท
ให้ เจ้า จาก จำนวน เงิน มรฎา ของ นาย ไป
ก่อน ที่ จะ แบ่ง ส่วน ตาม ข้อ (๓) ข้าง ต้น
(ลงนาม) พระยา อภิบาล รักษา
(ลงนาม) พระยา อภิบาล เรือ เดช
(ลงนาม) หม่อม เจ้า ประดิษฐ์ ศักดิ์

ราคาทอง ความนี้

ยี่ห้อ ตั้ง โลหะ ๒๔ บาท ๒๕ สตางค์
ยี่ห้อ ตั้ง โลหะ ๒๔ บาท ๕๐ สตางค์
ยี่ห้อ ตั้ง โลหะ ๒๔ บาท ๕๐ สตางค์
ยี่ห้อ ตั้ง โลหะ ๒๔ บาท ๕๐ สตางค์

อัตราแลกเปลี่ยน

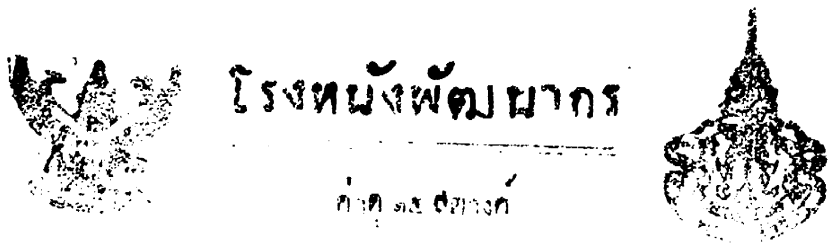
วันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๖๖
อังกฤษ ๑ ปอนด์ คือ ๓๐.๒๔ บาท
ฝรั่งเศส ๑๕๕ เฟรังก์ คือ ๓๐๐ บาท
อเมริกา ๔๐ ดอลลาร์ เหรียญ คือ ๓๐๐ บาท
อินเดีย ๓๐๔ ๓ รูปี คือ ๓๐๐ บาท
ดิลโก้ ๑๗ เหรียญ คือ ๓๐๐ บาท
ฮ่องกง ๑๐ เหรียญ คือ ๓๐๐ บาท
ญี่ปุ่น ๑๔๕ ๕/๘ เยน คือ ๓๐๐ บาท
ชวา ๑๐๕ ๕/๘ กิลเดอร์ คือ ๓๐๐ บาท

ประกาศ

ยา คอ เลอร์ รามิดซ์ เจอร์ ซึ่ง ถูก กัก
ไม่ให้ ขาย นั้น บัดนี้ ได้ รับ อนุญาต แล้ว
ยา นี้ ปรากฏ ว่า ได้ ร้อง ขีด ของ ผู้ ที่ เป็น
อธิบดี คอ เลอร์ หรือ ข้าง ร้อง มา มาก แล้ว
จน ท่าน ผู้ คำนวณ ท่าน คำนวณ มี ยา ชนิด นี้ ว่า
คิด บ้าน เดิม และ คิด ค่า เมื่อ เวลา
ไป รับราชการ ใน ระหว่ง ถูก ขีด อธิบดี คอ
โรค นั้น ด้วย จึง แสดง ให้ เห็น ว่า ยา นี้
มี คุณ ประโยชน์ เมื่อ เป็น โรค อธิบดี คอ
เพียง ไร จึง ขอ กราบ เรียน มา ให้ ทราบ
ถ้า ท่าน ผู้ คำนวณ ขอ เชิญ ไป ข้อ ที่ ห้าง
เคี่ยม ชัดแจ้ง เช่นนี้ คำ บัด ๘ พาน ๒๔๖๕
นาง โครก พ. ๑๑๕

สยามวาณิชรายวัน

ขายเรียงตามลำดับตัวอักษร

โรงหนังพัฒนาการ

ค่าดู ๑๕ สตางค์

พอที่มูลค่า ๑๕ สตางค์ พอที่มูลค่า ๑๕ สตางค์

๑. โกรธแปด ๑ ตอน ๔-๖	๖ ม้วน
๒. เกาะแก้วกัณฑ์ (ระพีภังค์)	๗ ม้วน
๓. คลกัณฑ์	๒๖ ม้วน
๔. กบฏกัณฑ์ ตอน ๑ ถึง ๒	๔ ม้วน

โรงหนังสิงคโปร์

ค่าดู ๑๕ สตางค์

คืนวันพุธที่ ๘ ถึงวันศุกร์ที่ ๑๐

๑. คลกัณฑ์	๒๖ ม้วน
๒. น้ำใจเจ้าหล่อน (โรเบิร์ตสันโต-เม็กกัน)	๕ ม้วน
๓. มัธยมไฟทอน ๖ ถึง ๑๐	๑๐ ม้วน ต่อ

โรงหนังฮ่องกง

ค่าดู ๑๕ สตางค์

คืนวันพุธที่ ๘ ถึงวันศุกร์ที่ ๑๐

๑. โกรธแปด ๑ ตอน ๑-๓	๖ ม้วน
๒. ซาก	๑ ม้วน
๓. กบฏกัณฑ์ ตอน ๑ ถึง ๒	๔ ม้วน
๔. เกาะแก้วกัณฑ์ (ระพีภังค์)	๗ ม้วน

โรงหนังไนน์

ค่าดู ๑๕ สตางค์

คืนวันพุธที่ ๘ ถึงวันศุกร์ที่ ๑๐

๑. โกรธแปด ๑ ตอน ๑-๓	๖ ม้วน
๒. เกาะแก้วกัณฑ์ (ระพีภังค์)	๗ ม้วน
๓. คลกัณฑ์	๒๖ ม้วน
๔. มัธยมไฟทอน ๖ ถึง ๑๐	๑๐ ม้วน ต่อ

โรงหนังดาว

ค่าดู ๑๐ สตางค์

คืนวันพุธที่ ๘ ถึงวันศุกร์ที่ ๑๐

๑. นางเงือก (โรเบิร์ตสันโต-เม็กกัน)	๕ ม้วน
๒. คลกัณฑ์	๒๖ ม้วน
๓. มัธยมไฟทอน ๖ ถึง ๑๐	๑๐ ม้วน ต่อ

โรงหนังบางลำภู

ค่าดู ๑๐ สตางค์

คืนวันพุธที่ ๘ ถึงวันศุกร์ที่ ๑๐

๑. คลกัณฑ์ ๓ ตอน	๒๖ ม้วน
๒. ซาก ๑ ตอน ๖ ถึง ๑๐	๑๐ ม้วน
๓. มัธยมไฟทอน ๖ ถึง ๑๐	๑๐ ม้วน ต่อ

โรงหนังธรีวา

ค่าดู ๑๐ สตางค์

คืนวันพุธที่ ๘ ถึงวันศุกร์ที่ ๑๐

๑. เบ๊ตเตอร์	๑ ม้วน
๒. เกาะแก้วกัณฑ์ (ระพีภังค์)	๗ ม้วน
๓. มัธยมไฟทอน ๖ ถึง ๑๐	๑๐ ม้วน ต่อ

โรงหนังนาครเขมร

ค่าดู ๑๐ สตางค์

คืนวันพุธที่ ๘ ถึงวันศุกร์ที่ ๑๐

๑. โกรธแปด ๑ ตอน ๑-๓	๖ ม้วน
๒. เกาะแก้วกัณฑ์ (ระพีภังค์)	๗ ม้วน
๓. มัธยมไฟทอน ๖ ถึง ๑๐	๑๐ ม้วน ต่อ
๔. มัธยมไฟทอน ๖ ถึง ๑๐	๑๐ ม้วน ต่อ

โรงหนังพัฒนารมณ

ตั้งแต่ วันอังคาร ที่ ๒๒ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๖๒ เป็นต้นไป

จะฉายหนังแต่ละเวลาตามวันเท่านั้น

โปรแกรมหนังที่จะฉาย คือ :-

ฉายวันอังคาร	ฉายโปรแกรม	พิเศษ
ฉายวันพุธ	"	วันอังคาร ของโรงธรีวา
ฉายวันพฤหัสบดี	"	วันพุธ ของโรงหนังไนน์
ฉายวันศุกร์	"	วันศุกร์ ของโรงพัฒนารมณ
ฉายวันเสาร์	ฉายโปรแกรม	วันเสาร์ ของโรงพัฒนารมณ
ฉายวันอาทิตย์	"	วันอาทิตย์ ของโรงพัฒนารมณ

โรงหนังนางเงือก

ค่าดู ๑๕ สตางค์

คืนวันพุธที่ ๘ ถึงวันศุกร์ที่ ๑๐

๑. มัธยมไฟทอน ๖ ถึง ๑๐	๖ ม้วน
๒. เกาะแก้วกัณฑ์ (ระพีภังค์)	๗ ม้วน
๓. โกรธแปด ๑ ตอน ๑-๓	๖ ม้วน
๔. มัธยมไฟทอน ๖ ถึง ๑๐	๑๐ ม้วน ต่อ

เพราะ คืนวัน พุธที่ ๘ ถึงวันศุกร์ที่ ๑๐ มีเครื่องฉายไทย บรรดา

ดนตรี

- จะเชิญบรรดาเครื่องดนตรีของบรรดาที่ไปเล่น
- พิเศษ เพื่อรับ รุ่งความเพลิดเพลินทั้งท่านทั้งหลานให้
- ยิ่งชื่นชมกันจะกำหนดให้มีประจำวันคือไป
วันจันทร์ที่ ๖	บรรดาเครื่องดนตรี	สิงคโปร์
วันอังคารที่ ๗	"	ม้วน
วันพุธที่ ๘	"	ดาว
วันพฤหัสบดีที่ ๙	"	นางเงือก
วันศุกร์ที่ ๑๐	"	พัฒนารมณ
วันอาทิตย์ที่ ๑๑	"	ธรีวา
- ถ้าเห็นว่ามีคนไม่พอใจทั้งท่านหลานแล้ว จึงจะกำหนดให้
- มีประจำต่อไป

ดนตรีประชัน

- ณคืนวันจันทร์ที่ ๑๑ เดือนนี้ โรงหนังพัฒนารมณ กำหนดให้
- มีการแข่งขันดนตรีจะนำกันมาเล่นในโรงหนัง
- โดยมีเครื่องดนตรีใหม่ดังนี้ ๑ เครื่องเล่นจะมีเหมือน
- กันทุกอย่างไม่ให้มากนักด้วย ๒ ให้เล่นฝ่ายละครึ่ง
- ชั่วโมงเวลาเริ่มแค่ ๘ โมง จนถึงเที่ยงคืน ๓ จะขอให้
- ท่านที่มาฟังทั้งหลานรับไปจะแน่นอนมีแจกทั้งท่านเพื่อ
- ส่งเสริมคณะที่ท่านฟังว่าเพราะฉะนั้น มอบแก่พนักงาน
- ของโรงหนังที่คอยรับอยู่ ถ้าฝ่ายใดได้คะแนนมากก็จะ
- ได้เงินรางวัลโดยถือเอาเสียงมากเป็นเกณฑ์
- เพราะฉะนั้นขอเชิญให้พร้อมกันเพื่อรับ ความเพลิดเพลิน
- ได้ช่วยกันในการแข่งขันครั้งนี้ด้วย